

Nota van toelichting

I. Algemeen

1. Inleiding

In het regeerakkoord 2017-2021 "Vertrouwen in de toekomst" (hierna: regeerakkoord) hebben de fracties van de partijen VVD, CDA, D66 en ChristenUnie een pakket aan maatregelen aangekondigd om de stapeling van eigen betalingen in de (langdurige) zorg en ondersteuning te verminderen.¹ Op die manier borgt het kabinet dat de zorg financieel toegankelijk blijft, ook voor mensen die (binnen het gezin) zorg uit meerdere domeinen ontvangen en daardoor met meerdere eigen bijdragen worden geconfronteerd. Het pakket bevat maatregelen gericht op de eigen betalingen in de Zorgverzekeringswet (Zvw), de Wet langdurige zorg (Wlz) en de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015).

Per 1 januari 2018 is reeds het eigen risico (voor één jaar) bevroren op 385 euro en het percentage van het inkomen dat meetelt voor de berekening van het bijdrageplichtig inkomen bij de 'lage eigen bijdrage' voor Wlz-zorg en beschermd wonen op grond van de Wmo 2015 verlaagd van 12,5% naar 10%. Deze laatste maatregel heeft daarmee als gevolg dat het (verzamel)inkomen en vermogen minder hard doorwerken in de hoogte van de bijdrage die het CAK oplegt.

Bij brief van 17 november 2017 aan de Tweede Kamer is het kabinet nader ingegaan op alle maatregelen die worden getroffen om de stapeling van kosten van eigen betalingen in de zorg tegen te gaan.² Deze Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) richt zich alleen op de maatregelen in de Wlz en de Wmo 2015. In het regeerakkoord is ook aangekondigd dat de hoogte van het verplichte eigen risico in de Zvw voor de gehele kabinetsperiode wordt bevroren op €385 per jaar en de bijbetalingen in het Geneesmiddelenvergoedingssysteem voor deze kabinetsperiode te maximeren op €250 per jaar per verzekerde. Dit draagt bij aan het beperken van de stapeling van eigen betalingen. De bevroering van het eigen risico en de maximering van de bijbetalingen in het geneesmiddelenvergoedingssysteem maken geen onderdeel uit van deze AMvB. Met deze AMvB worden per 1 januari 2019 het Besluit langdurige zorg en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 gewijzigd en wordt geregeld:

- een vaste maximale bijdrage per bijdrageperiode voor maatwerkvoorzieningen en persoonsgebonden budgetten (pgb's) in de zin van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), niet zijnde beschermd wonen en opvang. Een zeer groot deel van mensen die Wmo-zorg ontvangen, maakt het eigen risico in de Zvw vol. Met een vaste bijdrage voor Wmo-voorzieningen wordt de stapeling bovenop de zorgkosten van het eigen risico beperkt;
- de halvering van de vermogensinkomensbijtelling (VIB) voor de eigen bijdragen in de Wlz en Wmo 2015 (van 8% naar 4% van het vermogen),
- het verkorten van de overgangstermijn van de lage eigen bijdrage voor Wlz-zorg en beschermd wonen (intramuraal), zodat nieuwe verzekerden of cliënten die naar een instelling of accommodatie voor beschermd wonen verhuizen de hoge eigen bijdragen na vier maanden in plaats van na zes maanden gaan betalen. Verder zijn omwille van de consistentie ook de andere termijnen van zes maanden die zijn bedoeld om kosten van het op- of afbouwen van een huishouden verkort naar vier maanden, en
- het verkorten van de termijn waarover het CAK met terugwerkende kracht een eigen bijdrage mag opleggen van drie naar één jaar.

¹ Bijlage 820240, p. 16 bij Kamerstukken II 2017-2018 34 700, nr. 34.

² Kamerstuk II 2017-2018, 34104, nr. 199

2. Introductie abonnementstarief maatwerkvoorzieningen

In het regeerakkoord is afgesproken dat voor voorzieningen op grond van de Wmo 2015 een vast tarief per bijdrageperiode zou moeten gelden. In het regeerakkoord staat dat een zeer groot deel van mensen die Wmo-ondersteuning ontvangen, het eigen risico op grond van de Zorgverzekeringswet vol maakt. Verder staat er "Om deze stapeling van eigen betalingen tegen te gaan, komt er een abonnementstarief van €17,50 per bijdrageperiode (vier weken) voor huishoudens die gebruikmaken van de Wmo-voorzieningen". Dit reduceert tevens uitvoeringskosten en regeldruk. Het bedrag van €17,50, ter hoogte van de indexering in 2017, is conform het regeerakkoord vastgesteld en zal niet worden geïndexeerd.

Voor de invoering van het abonnementstarief is een wetwijziging vereist, daarom kan de maatregel pas in 2020 volledig ingevoerd worden. In 2019 wordt gewerkt met een tussenvorm als eerste stap naar invoering van het toekomstige abonnementstarief. De wijzigingen in dit Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 zullen gelden tot de wetwijziging. De vormgeving van het toekomstige abonnementstarief wordt in samenspraak met gemeenten verder uitgewerkt (zie paragraaf 10 'Consultatie'). In het Regeerakkoord is opgenomen dat de verantwoordelijkheid voor de inning van de eigen bijdrage kan worden geïntegreerd in het gemeentelijke domein. Een onderzoek wordt uitgevoerd over de vormgeving van de uitvoering van de eigen bijdrage vanaf 2020. Voor verschillende uitvoeringsmodaliteiten wordt inzichtelijk gemaakt wat de gevolgen zijn voor onder andere cliënten, gemeenten, zorgaanbieders en ketenpartners. Aan de hand van de resultaten van dit onderzoek wordt een afweging gemaakt over waar de uitvoering wordt belegd vanaf 2020.

Beschermd wonen en opvang vallen in deze tussenvorm niet onder het abonnementstarief, hiervoor blijft de bijdragesystematiek ongewijzigd. Met in gang van 2017 betaalden gehuwden met een inkomen tot €35.175 geen eigen bijdrage, vanwege de maatregel voor eenverdienerhuishoudens waarbij één van de partners chronisch ziek is die eind 2016 genomen is³. Deze maatregel wordt gecontinueerd, en vanwege uitvoeringsaspecten verbreed. Vanaf 2019 geldt dat alle niet AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens geen eigen bijdragen meer betalen. Met de invoering van het abonnementstarief is de eigen bijdragen onafhankelijk van inkomen en vermogen. Het gevolg hiervan is dat in de uitvoering van de maatregel geen onderscheid meer gemaakt kan worden gemaakt op basis van inkomen en vermogen. De afbakening van de groep niet AOW-gerechtigde meerpersoonshuishoudens met een inkomen tot €35.175 is daarmee niet meer mogelijk.

Dit besluit regelt dat het CAK voor maatwerkvoorzieningen en pgb's, met uitzondering van beschermd wonen en opvang in de zin van artikel 1.1.1 Wmo 2015, een vast maximum tarief van €17,50 per bijdrageperiode in rekening brengt als bijdrage in de kosten voor (het gebruik van) een maatwerkvoorziening. Dit vaste maximum tarief geldt niet voor niet Aow-gerechtigde meerpersoonshuishoudens. De bijdrageperioden – van in beginsel vier weken – volgen de weeknummers.⁴

³ Kamerstukken II, 2016–2017, 34 550 XVI, nr. 10

⁴ Daarbij is de eerste week van een jaar de week die vier of meer dagen van dat bewuste jaar bevat. Omdat maandag als eerste dag van de week beschouwd wordt, komt het erop neer dat week 1 de week is, waarin de eerste donderdag van dat jaar zit, en de week waar 4 januari in valt. De weken met de nummers 1 tot en met 4 vormen zo de eerste bijdrageperiode enzovoorts. In veel jaren zijn er op deze manier dertien bijdrageperioden van vier weken; in sommige gevallen bestaat er dan een

Op het vast tarief bestaat een aantal uitzonderingen. Die hebben betrekking op zowel het inkomens- en vermogensgrenzen als de samenloop met de bijdrage voor de woningaanpassing in de zin van de Wmo 2015.

De gemeente blijft de mogelijkheid houden om het vaste bedrag naar beneden bij te stellen. Ook blijven de mogelijkheden die gemeenten hebben om bij verordening te regelen dat een korting op het abonnementstarief kan worden gegeven of dat de bijdrage op €0,- kan worden vastgesteld als cliënten onder een vastgesteld inkomen vallen in stand (bijv. een percentage van het bijstandsniveau op grond van de Participatiewet). Dit doet recht aan het huidige artikel 2.1.4 van de Wmo 2015 waarin is geregeld dat bij verordening de bijdrage voor maatwerkvoorzieningen en pgb's inkomensafhankelijk kan worden vastgesteld.

Uitzonderingen die gerelateerd zijn aan inkomen zien op de mogelijkheden van de gemeenten om bij verordening voor cliënten met een specifiek bijdrageplichtig inkomen een korting te geven door het tarief naar beneden bij te stellen of op nihil vast te stellen als een cliënt een bepaald bij verordening vastgesteld bijdrageplichtig inkomen heeft. Dit is het inkomen dat wordt gehanteerd om de inkomens- en vermogensgrens op toe te passen. Deze mogelijkheden blijven in stand.

Ruim 40 gemeenten maken gebruik van deze regeling die begin 2017 is geïntroduceerd.⁵ Dit past bij de opzet van artikel 2.1.4 van de Wmo 2015 waarin gemeenten bij verordening vaststellen of een bijdrage voor een voorziening wordt gevraagd en of deze inkomensafhankelijk is. De gemeente kan per categorie van personen zoals omschreven in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, namelijk 1) ongehuwd, 2) gehuwd, 3) ongehuwd pensioengerechtigd of 4) gehuwd pensioengerechtigd een lagere bijdrage vaststellen.⁶ Er zijn ook uitzonderingen die niet inkomensafhankelijk zijn, ook deze blijven in stand. Zo kan de gemeente voor iedereen bij verordening het vaste tarief verlagen en geldt er voor de verstrekking van een rolstoel, voor cliënten die nog geen 18 zijn (met uitzondering van een woningaanpassing) of cliënten die al een bijdrage betalen voor Wlz-zorg, beschermd wonen of opvang (instellingszorg) geen bijdrage.

Ten slotte is geregeld dat:

- bij onvoldoende betalingscapaciteit (als iemand wel inkomen en vermogen heeft, maar geen vrije beschikking heeft over zijn middelen);
- indien het college, na advies van een instelling voor algemeen maatschappelijk werk, de Raad voor de Kinderbescherming of het AMHK, van oordeel is dat de verschuldigdheid van de bijdrage kan leiden tot mishandeling, verwaarlozing of ernstige schade voor de opvoeding en ontwikkeling van een minderjarige door de ouder; of
- in het kader van een integrale persoonsgerichte aanpak bij mensen die met politie of justitie in aanraking zijn gekomen of zorg mijden ten gevolge van een psychische beperking;

geen bijdrage wordt opgelegd door het CAK op verzoek van de gemeente. Het college neemt een besluit en het CAK stelt vervolgens ter uitvoering een vaststellings- en inningsbesluit vast waarbij een bijdrage van €0,- wordt opgelegd. De voorgaande uitzonderingen zijn te vinden in artikel 3.8 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

dertiende bijdrageperiode die vijf weken beslaat. In dat geval betaalt de cliënt dezelfde bijdrage over vijf weken als hij anders betaalt over vier weken.

⁵ *Stb.* 2016, 527.

⁶ Onder gehuwd wordt mede verstaan: geregistreerd partners en twee mensen met een (duurzaam) gezamenlijke huishouding.

Voor de maatwerkvoorzieningen beschermd wonen en opvang blijft de huidige bijdragesystematiek van toepassing. Omdat opvang net als beschermd wonen een intramurale setting betreft valt dit niet onder de vaste maximale bijdrage. Daarnaast geldt dat voor opvang de huidige systematiek grotendeels onafhankelijk is van inkomen en vermogen (met uitzondering van de leveringsvorm pgb).

Ook de huidige anticumulatieregeling blijft intact: als een huishouden al een eigen bijdrage betaalt voor Wlz-zorg, dan betaalt de cliënt of verzekerde geen bijdrage in de kosten voor een maatwerkvoorziening.

Een wettelijk geregeld abonnementstarief voor zowel maatwerkvoorzieningen als algemene voorzieningen in de zin van de Wmo 2015 is niet direct te realiseren op grond van artikel 2.1.4 van die wet. Bij een wetswijziging kunnen regeldruk verder worden gereduceerd omdat bijvoorbeeld niet altijd meer hoeft te worden gekeken naar de kostprijs per bijdrageperiode op basis van feitelijk gebruik. De vaste eigen bijdrage van € 17,50 is namelijk onafhankelijk van zorgomvang, inkomen en vermogen. Deze informatie wordt door aanbieders aan het CAK of de gemeente geleverd, maar speelt met een inkomensonafhankelijk vast laag tarief geen rol van betekenis meer.

Tot die tijd kan het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 op grond van artikel 2.1.4 van de Wmo 2015 zo worden gewijzigd dat een vast tarief van maximaal € 17,50 voor maatwerkvoorzieningen op korte termijn mogelijk is, namelijk met ingang van 2019. Dit lost het probleem van de stapeling van zorgkosten al voor een significant deel op.

3. Verlagen vermogensinkomensbijtelling van 8% naar 4%

Het CAK is op grond van de Wlz en de Wmo 2015 belast met de vaststelling en de inning van de eigen bijdragen voor zorg en maatschappelijke ondersteuning. De hoogte van de eigen bijdragen voor zorg of maatschappelijke ondersteuning (maatwerkvoorzieningen) is onder meer afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt (en zijn partner). De grondslag voor de berekening van de eigen bijdragen voor de Wlz en de Wmo 2015 is het bijdrageplichtig inkomen van twee jaar geleden (jaar t-2). Dat bijdrageplichtig inkomen wordt vastgesteld door het verzamelinkomen⁷ op te hogen met 8% van de grondslag sparen en beleggen (dat is het box 3-vermogen boven het heffingsvrije drempelbedrag). Op basis van het bijdrageplichtig inkomen wordt vervolgens, afhankelijk van de situatie, de hoge of lage eigen bijdrage voor de zorg berekend. De eigen bijdragen maatwerkvoorziening en Wlz zijn dus niet alleen gebaseerd op het inkomen van de gebruiker (en eventuele partner), maar ook zijn of haar vermogen via de zogeheten vermogensinkomensbijtelling (VIB). De VIB is ingevoerd per 1 januari 2013 om de draagkracht vanuit het vermogen zwaarder mee te wegen bij de berekening van de eigen bijdragen. Het is gebleken dat het effect van de VIB een individuele gevallen fors kan zijn waardoor ook de stapeling met andere zorgkosten, zoals bijbetalingen voor geneesmiddelen en het eigen risico, groot is. Het kabinet kiest er daarom voor om deze stapeling te verminderen door de VIB voor het bijdrageplichtig inkomen ten behoeve van de berekening van de bijdrage in de kosten voor zorg en maatschappelijke ondersteuning te halveren van 8% naar 4% van het belastbaar vermogen uit box 3.

Aanpassen ouderentoeslag

In het verlengde van het aanpassen van de vermogensinkomensbijtelling (VIB) is ook de compensatie ouderentoeslag aangepast. In het Belastingplan 2015 is bepaald dat de zogenaamde ouderentoeslag wordt afgeschaft (artikel 5.6 van de Wet inkomstenbelasting 2001). De afschaffing van de ouderentoeslag in de Wet inkomstenbelasting 2001 zou

⁷ Bij het ontbreken van een verzamelinkomen geldt het belastbaar loon.

zonder aanvullende maatregelen doorwerken in de hoogte van het bijdrageplichtig inkomen waarop de eigen bijdragen voor de Wlz en de Wmo 2015 zijn gebaseerd. De ouderentoeslag is per 1 januari 2016 afgeschaft. Het kabinet heeft destijds besloten dat doorwerking van de afschaffing ouderentoeslag ongewenst is. Doordat het CAK met inkomensgegevens van twee jaar geleden (peiljaar: t-2) werkt, is vanaf 2018 een structurele compensatie voor het vervallen van de ouderentoeslag vormgegeven. Het afschaffen van de ouderentoeslag werkt via zowel het verzamelinkomen als de VIB door in het bijdrageplichtig inkomen. Om die reden is ook bij het vormgeven van de compensatie ouderentoeslag rekening gehouden met doorwerking via deze twee componenten.

Nu heeft het huidige kabinet besloten de VIB te verlagen van 8% naar 4%. Hierdoor werkt het afschaffen van de ouderentoeslag ook minder hard door in het bijdrageplichtig inkomen. Met voorliggende wijziging wordt compensatie van de ouderentoeslag hierop aangepast en dusdanig vormgegeven dat deze bij eventuele toekomstige aanpassingen van de VIB automatisch meebeweegt met de VIB. Hierdoor wordt voorkomen dat bij verlaging van de VIB naar 4% mensen worden overgecompenseerd voor het afschaffen van de ouderentoeslag. Tevens zorgt de wijziging ervoor dat bij eventuele toekomstige veranderingen van de VIB de compensatie automatisch en evenredig meebeweegt. De inkomenseisen van de ouderentoeslag compensatie blijven ongewijzigd.⁸ Indien een persoon of huishouden hieraan voldoet en er sprake is van vermogen (grondslag sparen en beleggen), is de huidige korting op het bijdrageplichtiginkomen 12% van dit vermogen met een maximum van €2.700. Het percentage van 12% wordt gewijzigd door de som van 4% (doorwerking via het verzamelinkomen) en het percentage van de VIB te nemen. Het maximum wordt vormgegeven door de som van 2,8% (doorwerking van 4% in het verzamelinkomen minus 1,2% belasting) en het percentage VIB te nemen en dit vervolgens te vermenigvuldigen met €25.000. Dit bedrag wordt jaarlijks geïndexeerd met de tabelcorrectiefactor die wordt gehanteerd in de Wet inkomstenbelasting 2001 (art. 5.5).

Door de compensatie op deze wijze vorm te geven is de compensatie bij 8% VIB gelijk aan de huidige compensatie en wordt deze bij 4% VIB automatisch aangepast.

4. Verkorten overgangstermijn lage naar hoge eigen bijdrage Wlz en beschermd wonen

De Wlz kent in hoofdlijnen twee eigen bijdragen:

1. De hoge eigen bijdrage, die enkel geldt bij zorg met verblijf in een instelling (hoofdregel), en
2. De lage eigen bijdrage (in genoemde gevallen, zoals omschreven in het Besluit langdurige zorg⁹ en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015¹⁰).

De lage eigen bijdrage kan gelden bij Wlz-zorg thuis of zonder verblijf, dus met een volledig pakket thuis, een modulair pakket thuis of een persoonsgebonden budget. De lage eigen bijdrage kan echter ook gelden bij zorg met verblijf in een instelling (waarbij de kosten voor verblijf zijn inbegrepen). De lage eigen bijdrage wordt toegepast in situaties waarin de verzekerde of cliënt nog lasten heeft binnen de eigen huishouding, namelijk:

- i. als de cliënt moet voorzien in de kosten voor onderhoud van een of meer minderjarige kinderen (en kinderbijslag of studiefinanciering ontvangt);
- ii. als de cliënt een partner heeft die thuis blijft wonen;

⁸ Dat betekent dat compensatie plaatsvindt bij de groep AOW-gerechtigden met een inkomen uit box 1 & 2 dat lager is dan € 20.075.

⁹ artikel 3.3.2.2, eerste en tweede lid, Besluit langdurige zorg

¹⁰ artikel 3.12, eerste en tweede lid Uitvoeringsbesluit Wmo 2015

- iii. bij de eerste zes maanden van opname in een Wlz-instelling of met een maatwerkvoorziening in een accommodatie voor beschermd wonen.

De bedoeling van toepassing van de lage eigen bijdrage in situatie iii is dat het betalen van de lage eigen bijdrage in de eerste zes maanden van het verblijf (in plaats van de hoofdregel van de hoge eigen bijdrage), de cliënt of verzekerde in staat wordt gesteld om de bestaande verplichtingen met betrekking tot het 'oude huishouden' af te wikkelen. De cliënt heeft gedurende deze periode geen dubbele woonlasten. Het kabinet acht ook vier maanden een redelijke termijn om bestaande verplichtingen voor het oude huis af te wikkelen. Daarom regelt deze maatregel dat 'nieuwe' verzekerden of cliënten die naar een Wlz-instelling of een accommodatie voor beschermd wonen verhuizen de hoge eigen bijdragen voortaan na vier in plaats van na zes maanden gaan betalen (tenzij er sprake is van bovengenoemde uitzonderingssituaties i of ii). Om te voorkomen dat cliënten in betalingsproblemen komen, wanneer bij aanvang van de hoge eigen bijdrage het huis nog niet is verkocht, kunnen zij gebruikmaken van de "betalingsregeling in verband met onverkocht huis". Deze betalingsregeling stelt de cliënt in staat de aanvang van de hoge eigen bijdrage uit te stellen tot de verkoop van het huis rond is. Het verschil tussen de lage en hoge eigen bijdrage wordt als schuld opgebouwd bij het CAK. Na verkoop van het huis wordt deze afbetaald.

Omwille van de eenduidigheid en uitlegbaarheid is ervoor gekozen om ook voor de volgende twee situaties de termijn te verkorten naar vier maanden:

- Als iemand in een instelling zicht heeft op terugkeer naar zelfstandig wonen, geldt momenteel dat zes maanden voorafgaand aan die verhuizing de lage eigen bijdrage wordt opgelegd. Dit dient ertoe, om verplichtingen met betrekking tot de nieuwe woning aan te kunnen gaan. Het gaat hier echter voornamelijk om een groep die naar een geclusterde setting¹¹ zal verhuizen (en andere zorgvormen gaat afnemen). Mede daarom is ervoor gekozen om de overgangstermijn hier ook te verkorten naar vier maanden.
- Momenteel geldt tevens dat, wanneer iemand na het verlaten van een Wlz-instelling of een accommodatie voor beschermd wonen *binnen* zes maanden opnieuw terugkeert, direct de hoge eigen bijdrage krijgt opgelegd. Na die zes maanden geldt eerst weer de overgangstermijn met een lage eigen bijdrage om bestaande verplichtingen te kunnen afwikkelen. Voor deze groep wordt hiermee geregeld dat zij al na vier maanden van dit voordeel gebruik kunnen maken.

5. Verkorten termijn waarover CAK een eigen bijdrage kan opleggen

Voorheen mocht de eerste kennisgeving van de eigen bijdrage door het CAK (het vaststellings- en inningsbesluit) betrekking hebben op Wlz-zorg of de maatwerkvoorziening beschermd wonen die tot drie jaar terug werd afgenomen. Omdat stapelfacturen - facturen die twee of meer bijdrageperioden aan ondersteuning tegelijkertijd betreffen - bij de eerste oplegging aan de start van het verstrekken van zorg of ondersteuning altijd ontstaan buiten toedoen van de verzekerde of cliënt, en hij daarvan veel hinder ondervindt, wordt in dit besluit geregeld dat de eigen bijdrage nog maar is verschuldigd over ten hoogste een jaar voorafgaand aan de initiële beschikking aan de cliënt of verzekerde. Deze stapelfacturen zijn het gevolg van een tekortschietende uitwisseling van informatie tussen ketenpartners (aanbieders, zorgkantoren of colleges van BenW en het CAK).

¹¹ Een kleinschalig wooninitiatief voor Wlz-zorg waarbij cliënten een eigen woonruimte hebben en in de directe woonomgeving tevens gemeenschappelijke ruimten en zorgruimten aanwezig zijn.

Herzieningen van bijdragen blijven wél mogelijk tot drie jaar terug, omdat deze ook vaak in het voordeel van de cliënt uitpakken (bijvoorbeeld bij wijzigende inkomensgegevens).

Naast de voorliggende maatregel van het verkorten van de termijn worden er in opdracht van de minister van VWS maatregelen in de eigen bijdrage keten genomen die ten doel hebben dat het bericht 'aanvang zorg' binnen een aantal werkdagen van de zorgaanbieder, via het betreffende zorgkantoor, naar het CAK wordt gestuurd. Ook worden er momenteel in opdracht van de NZa bestandvergelijkingen uitgevoerd tussen zorgkantoren en het CAK. Op deze manier wordt de informatie uitwisseling in de keten geoptimaliseerd en wordt bezien of eventueel andere (juridische) maatregelen nodig zijn, zodat beschikkingen van meer dan een jaar tot het verleden behoren.

6. Uitvoerbaarheid

Ten aanzien van de vaste bijdrage van €17,50 per bijdrageperiode geldt dat de huidige gegevensuitwisseling in stand blijft. Het CAK heeft aangegeven dat invoering per 2019 onder deze randvoorwaarde uitvoerbaar is. Voor het grootste deel van de maatregelen heeft CAK aangegeven dat er geen additionele risico's zijn. Het voortzetten van de huidige bijdragesystematiek voor woningaanpassingen brengt wel risico's met zich mee. Dit komt met name doordat er twee bijdragesystematieken naast elkaar moeten worden uitgevoerd. Om dit risico te beheersen heeft CAK verzocht om voldoende voorbereidingstijd en is het reeds gestart met de voorbereidingen, zodat tijdige realisatie wordt bewerkstelligd.

Ten aanzien van het verlagen van de VIB heeft het CAK aangegeven geen uitvoeringsrisico's te zien bij een aanpassing van de parameter van 8% naar 4%. In de aanlevering van gegevens door zorgaanbieders, Wlz-uitvoerders of gemeenten vindt geen wijziging plaats. Deze partijen zullen in hun uitvoering niets merken van de wijziging van het percentage.

Ook ten aanzien van het verkorten van de overgangstermijn van de hoge eigen bijdrage naar de lage eigen bijdrage, heeft het CAK aangegeven deze per 1 januari 2019 uit te kunnen voeren. Wel zijn er enkele punten van aandacht bij de uitvoering van de maatregel. Ten eerste benadrukt het CAK het belang van een duidelijke communicatie over deze maatregel, zodat zorginstellingen en accommodaties van tevoren goed worden voorgelicht en misverstanden voor de cliënt worden voorkomen. Informatie wordt verspreid via brancheorganisaties, CIZ en zorgkantoren. Ten tweede heeft het CAK aangegeven een serieuze toename te verwachten in het gebruik van de "betalingsregeling in verband met onverkocht huis". Omdat dit voor het CAK een arbeidsintensieve regeling is, wordt hiervoor extra budget beschikbaar gesteld.

7. Financiële gevolgen

7.1 Gevolgen voor het uitgaven plafond zorg (uitgaven)

Dit besluit heeft financiële gevolgen voor de netto uitgaven van het plafond zorg en het gemeentefonds. De maatregelen die financieel positief voor de burger uitpakken, leiden tot minder inkomsten voor het rijk en daardoor hogere netto uitgaven onder het plafond zorg. In het regeerakkoord zijn daarvoor op pagina 59 en 60 bedragen opgenomen die hieronder zijn uitgesplitst naar de twee wetten waarop de bedragen effect hebben.

	2019	2020	2021	2022	2023
Wlz					
<i>VIB van 8% naar 4%</i>	57,2	57,2	57,2	57,2	57,2
<i>Verkorting overgangstermijn naar 4 maanden</i>	-28,6	-42,9	-42,9	-42,9	-42,9
<i>Verkorten termijn waarover CAK een eigen bijdrage kan opleggen</i>	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil
Wmo 2015					
<i>VIB van 8% naar 4%</i>	2,8	2,8	2,8	2,8	2,8
<i>Verkorting overgangstermijn naar 4 maanden</i>	-1,4	-2,1	-2,1	-2,1	-2,1
<i>Abonnementstarief</i>	143	143	148	148	145
<i>Verkorten termijn waarover CAK een eigen bijdrage kan opleggen</i>	nihil	nihil	nihil	nihil	nihil

De kosten van de maatregel 'verkorten van de termijn waarover het CAK een eigen bijdrage kan opleggen' worden nihil verondersteld. Dit vanwege flankerend beleid zoals toegelicht in paragraaf 5.

Gemeentefonds

Er zijn financiële gevolgen voor gemeenten. Bovenstaande middelen onder het kopje Wmo 2015 worden daarom structureel toegevoegd aan het gemeentefonds. Er zijn zorgen bij gemeenten dat de invoering van het abonnementstarief voor kosten zorgen bij gemeenten. Het Kabinet heeft hierover afspraken gemaakt met gemeenten, ook richting de aanpassing van de wet voor 2020 (zie ook paragraaf 10 Consultatie).

7.2 Inkomenseffecten

De in deze AMvB gepresenteerde maatregelen maken onderdeel uit van een breder pakket aan maatregelen dat is aangekondigd om de stapeling van eigen betalingen in de (langdurige) zorg en ondersteuning te verminderen. Onderstaande tabellen geven echter, zoals gebruikelijk, het geïsoleerde effect weer van de maatregelen gepresenteerd in deze AMvB bij verschillende inkomens (en vermogens). Bij het verkorten van de overgangstermijn lage naar hoge eigen bijdrage Wlz en beschermd wonen is strikt genomen geen sprake van een inkomenseffect. Dit omdat de maatregel alleen voor nieuwe cliënten geldt die nooit te maken hebben gehad met de periode van zes maanden lage eigen bijdrage. Voor deze groep wordt desalniettemin het financiële effect weergegeven ten opzichte van een periode waarbij zes maanden de lage eigen bijdrage verschuldigd zou zijn.

Abonnementstarief voor de maatwerkvoorziening

In onderstaande tabel zijn de inkomenseffecten per periode (vier weken) te zien voor de invoering van het abonnementstarief. Te zien is dat de laagste inkomensgroepen

(minimumloon en alleen Aow) er niet op vooruitgaan, omdat deze groepen reeds op het minimum van €17,50 per periode zitten. Voor niet Aow-gerechtigde meerpersoonshuishoudens tot en met een inkomen van €35.175 was de minimale eigen bijdrage per periode €0, vanwege de maatregel voor eenverdienerhuishoudens waarbij één van de partners chronisch ziek is die eind 2016 genomen is¹². Zoals in paragraaf 2 is toegelicht, wordt de bijdrage voor alle niet Aow-gerechtigde meerpersoonshuishoudens verlaagd naar €0. Voorts geldt voor alle inkomensgroepen dat naarmate het inkomen stijgt, ook het voordeel van de maatregel stijgt.

Inkomenseffecten (€ per vier weken en % per jaar) van het overgaan op het abonnementstarief Wmo¹³

	€	%
Niet Aow-gerechtigden		
Alleenstaande		
minimumloon	0	0%
modaal	126	7%
2x modaal	472	14%
Meerpersoonshuishouden		
minimumloon	0	0%
modaal	8	0%
1,5x modaal	181	7%
2x modaal	354	11%
Aow-gerechtigden		
Alleenstaande		
(alleen) Aow	0	0%
Aow + 5.000	20	1%
Aow + 10.000	68	4%
Meerpersoonshuishouden		
(alleen) Aow	0	0%
Aow + 5.000	10	1%
Aow + 10.000	58	3%

Verlagen van de VIB van 8% naar 4%

In onderstaande tabel zijn de inkomenseffecten (per maand) te zien van de maatregel verlagende VIB naar 4%. Deze verlagende VIB geldt zowel voor hoge eigen bijdrage, de lage eigen bijdrage en de lage eigen bijdrage met kortingen die geldt voor het pgb en mpt (modulair pakket thuis). Te zien is dat bij een hogere grondslag sparen en beleggen het voordeel van de maatregel ook groter wordt. Bij een alleenstaande met 2x modaal is er bij de hoge eigen bijdrage geen inkomenseffect, omdat op basis van alleen het inkomen al de maximale eigen bijdrage wordt opgelegd. Ook bij de groep met een Aow-inkomen en een grondslag sparen en beleggen van €25.000 is er veelal geen inkomenseffect. Dit omdat de doorwerking van dit vermogen in de VIB al via de ouderentoeslag compensatie wordt gecompenseerd.

¹² Kamerstukken II, 2016–2017, 34 550 XVI, nr. 10

¹³ Bij de berekening van de inkomenseffecten is uitgegaan van de maximale periode bijdrage. Indien de daadwerkelijk zorgkosten lager zijn of als gemeenten het tarief naar beneden hebben aangepast, dan de maximale periode bijdrage is ook het genoten voordeel van de maatregel kleiner. Het negatieve inkomenseffect is andersom dan ook kleiner.

Inkomenseffecten (€ per maand en % per jaar) van het verlagen van de VIB van 8% naar 4%

	grondslag sparen en beleggen	hoge eigen bijdrage		lage eigen bijdrage		eigen bijdrage Pgb/Mpt	
		€	%	€	%	€	%
Niet Aow-gerechtigden							
Alleenstaande							
minimumloon	25.000	50	4%	6	1%	4	0%
	100.000	300	24%	37	3%	37	3%
modaal	25.000	50	3%	6	0%	6	0%
	100.000	300	16%	37	2%	37	2%
2x modaal	25.000	0	0%	6	0%	6	0%
	100.000	0	0%	21	0%	37	1%
Meerpersoonshuishouden							
minimumloon	25.000	16	1%	2	0%	0	0%
	100.000	266	23%	33	3%	33	3%
modaal	25.000	16	1%	2	0%	2	0%
	100.000	266	15%	33	2%	33	2%
1,5x modaal	25.000	16	0%	2	0%	2	0%
	100.000	266	0%	33	0%	33	1%
2x modaal	25.000	16	0%	2	0%	2	0%
	100.000	0	0%	25	1%	33	1%
Aow-gerechtigden							
Alleenstaande							
(alleen) Aow	25.000	0	0%	0	0%	0	0%
	100.000	250	22%	31	3%	23	2%
Aow + 5.000	25.000	0	0%	0	0%	0	0%
	100.000	250	17%	31	2%	31	2%
Aow + 10.000	25.000	83	5%	10	1%	10	1%
	100.000	333	20%	42	2%	42	2%
Meerpersoonshuishouden							
(alleen) Aow	25.000	0	0%	0	0%	0	0%
	100.000	250	16%	31	2%	31	2%
Aow + 5.000	25.000	0	0%	0	0%	0	0%
	100.000	250	14%	31	2%	31	2%
Aow + 10.000	25.000	0	0%	0	0%	0	0%
	100.000	250	12%	31	1%	31	1%

Verkorten overgangstermijn lage naar hoge eigen bijdrage Wlz en beschermd wonen

In onderstaande tabel zijn de financiële effecten (per maand) te zien voor het verkorten van de overgangstermijn lage naar hoge eigen bijdrage Wlz en beschermd wonen. De overgangstermijn wordt met twee maanden verkort van zes naar vier maanden en geldt alleen voor nieuwe gevallen. Het getoonde financiële effect kan dan maximaal 2 maanden optreden en is ten opzichte van de huidige situatie. De maatregel geldt alleen voor

nieuwe gevallen. De maatregel heeft dus geen effect op 'bestaande' verzekerden of cliënten die de periode van zes maanden al gestart zijn voor de inwerkingtreding van dit besluit. Bovendien heeft de maatregel geen effect op cliënten die op basis van de andere situaties waarvoor de lage eigen bijdrage geldt – zoals genoemd in paragraaf 4, i. en ii. – in aanmerking komen voor die lage eigen bijdrage.

Financiële effecten (in € per maand) van het verkorten van de overgangstermijn van lage eigen bijdrage naar hoge eigen bijdrage bij verblijf in een Wlz-instelling/ accommodatie voor beschermd wonen:

	€
Niet Aow-gerechtigden	
Alleenstaande	
minimumloon	-484
modaal	-807
2x modaal	-1.583
Meerpersoonshuishouden	
minimumloon	-256
modaal	-668
1,5x modaal	-1.110
2x modaal	-1.515
Aow-gerechtigden	
Alleenstaande	
(alleen) Aow	-523
Aow + 5.000	-726
Aow + 10.000	-853
Meerpersoonshuishouden	
(alleen) Aow	-594
Aow + 5.000	-778
Aow + 10.000	-920

Bovenstaande effecten dienen te worden gezien in het licht van andere maatregelen met positieve inkomenseffecten die dezelfde groep treffen. Zo is per 2018 het percentage verlaagd van 12,5% naar 10% van het inkomen dat meetelt voor de berekening van het bijdrageplichtig inkomen bij de 'lage eigen bijdrage' voor Wlz-zorg en beschermd wonen op grond van de Wmo 2015. Daarnaast is zoals eerder weergegeven het VIB percentage gehalveerd met positieve inkomenseffecten tot gevolg en is het mogelijk dat de zelfde cliënten profiteert van andere maatregelen uit het bredere pakket aan maatregelen dat is aangekondigd om de stapeling van eigen betalingen in de (langdurige) zorg en ondersteuning te verminderen.

8. Gevolgen voor regeldruk

Er is geen sprake van noemenswaardige regeldrukeffecten. Deze conclusie wordt gedeeld door het Adviescollege toetsing regeldruk. De maatregelen wijzigen slechts de parameters van de VIB en de overgangstermijn; er worden geen extra regels geïntroduceerd. Door het verkorten van de overgangstermijn zal wel meer worden gebruikgemaakt van de

'betalingsregeling i.v.m. onverkocht huis' die het CAK aanbiedt. Het CAK wordt gecompenseerd voor de extra te maken uitvoeringskosten.

Ook bij de invoering van het abonnementstarief is geen sprake van noemenswaardige regeldrukeffecten. De gegevensuitwisseling in de keten blijft ongewijzigd, alleen de systemen bij het CAK veranderen. Voor cliënten leidt de maatregel tot een vereenvoudiging, de factuur zal voor hen eenvoudiger worden om te begrijpen.

9. Gevolgen voor fraude

De maatregelen in dit besluit leiden niet tot additionele frauderisico's. De maatregel die per 1 januari 2019 worden doorgevoerd geven geen gelegenheid om (opzettelijk) een onterecht voordeel te halen. Dit volgt voornamelijk uit de geheel geautomatiseerde en dwingendrechtelijke uitvoering door het CAK bij het opleggen van de eigen bijdragen.

10. Consultatie

Dit besluit is tussen 5 april en 22 april 2018 via internet openbaar geconsulteerd voor een ieder om te reageren op de maatregelen. Teven zijn verschillende partijen via een brief uitgenodigd om te reageren op de AMvB. De internetconsultatie is daarnaast openbaar, waardoor ook partijen die niet op de hoogte zijn gesteld via een brief vrij zijn te reageren. Op de internetconsultatie hebben 24 partijen gereageerd; waaronder het CAK, ZIN, NZa, ZN, Ieder(in), VNG, BTN, KBO-PCOB, werkorganisatie CGM, Schulinck, Federatie Opvang, NVOG en KNVG en twaalf gemeenten.

De meeste reacties hadden betrekking op het abonnementstarief. Naar aanleiding daarvan zijn er minimale wijzigingen doorgevoerd in het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 om bepaalde artikelen te verduidelijken. In de Nota van toelichting zijn daarnaast verschillende passages verduidelijkt. Er is verduidelijkt hoe deze algemene maatregel van bestuur zich verhoudt tot verdere wijzigingen van het kabinet rondom eigen betalingen. Tevens is er een duidelijkere toelichting op het verdere proces van de invoering van het abonnementstarief toegevoegd. Gemeenten hebben via reacties op de internetconsultatie hun zorgen geuit over de mogelijke aanzuigende werking die het gevolg kan zijn van de invoering van een vaste maximale bijdrage. In overleg met de VNG is vastgesteld dat er geen zwaarwegende uitvoeringstechnische belemmeringen zijn om de voorgestelde wijzigingen in het Uitvoeringsbesluit per 1 januari 2019 tot uitvoering te brengen. De VNG en gemeenten zijn principieel tegen dit besluit, omdat het ingaat tegen de doelstelling van de Wmo 2015, om de eigen kracht en eigen verantwoordelijkheid van burgers centraal te stellen. Gemeenten vrezen met name een gedragseffect bij de huishoudelijke hulp en wensen dit buiten het voorstel te houden. Ten aanzien van de zorgen over mogelijke aanzuigende werking zijn bestuurlijke procesafspraken gemaakt gericht op een zorgvuldige standpuntbepaling over de structurele vormgeving van het abonnementstarief vanaf 2020. Er is n.a.v. deze zorgen op voorspraak van VNG verkend of er extra mogelijkheden voor gemeenten in de toegang tot de Wmo gecreëerd kunnen worden om de aanzuigende werking te beperken. Dit heeft geleid tot een aanpassing in het wetsontwerp om indien de aanzuigende werking groter is dan verwacht per AMvB nadere regels met betrekking tot het onderzoek vast te stellen. Voor deze AMvB heeft dat geen invloed. Verder is met VNG afgesproken dat er in gezamenlijk overleg een monitor zal worden ontwikkeld die op basis van onder andere CAK-gegevens, de aanzuigende werking voor verschillende inkomenscategorieën en voorzieningen in kaart brengt. Op basis hiervan kan worden vastgesteld of de aanzuigende werking zich daadwerkelijk voordoet.

Over de overige maatregelen zijn maar zeer beperkt opmerkingen binnen gekomen. Als gevolg hiervan zijn er voor deze maatregelen geen inhoudelijke of technische veranderingen doorgevoerd in de AMvB.

11. Voorhang parlement

Op dit besluit is krachtens de artikelen 3.2.5, derde lid, van de Wlz en 2.1.4, vijfde lid, van de Wmo 2015 een voorhangprocedure van toepassing. Ter uitvoering van de voorhangprocedure is het ontwerpbesluit op PM 2018 aan beide Kamers der Staten-Generaal overgelegd.¹⁴ De voordracht voor de vast te stellen algemene maatregel van bestuur kan daardoor na PM 2018 plaatsvinden. PM

II. Artikelsgewijs

Artikelen I, onderdelen A, B, E tot en met G, en II, A, D, E, G, I, J en K

Deze onderdelen regelen de halvering van de vermogensinkomensbijtelling voor de bijdragen in de kosten van Wlz-zorg en maatschappelijke ondersteuning. De bijtelling van het vermogen in het bijdrageplichtig inkomen wordt van 8% naar 4% verlaagd. Ten behoeve van de leesbaarheid is in de artikelen 1.1.1 van het Blz en 1.1 van het Uitvoeringsbesluit een omschrijving van het begrip "vermogensinkomensbijtelling" ingevoegd. De vermogensinkomensbijtelling is een percentage van het vermogen van de ongehuwde verzekerde, dan wel de opgetelde vermogens van de gehuwde verzekerden. De hoogte van het percentage wordt vervolgens geregeld in respectievelijk artikel 3.3.1.2a van het Blz en 3.2a van het Uitvoeringsbesluit. Die artikelen bepalen dat de vermogensinkomensbijtelling 4% van het vermogen als bedoeld in de artikelen 3.3.1.2 van het Blz en 3.2 van het Uitvoeringsbesluit bedraagt. Dit wordt gebruikt in de berekening van het bijdrageplichtig inkomen waarop de inkomensafhankelijke bijdrage is gebaseerd.

In het verlengde van het aanpassen van de vermogensinkomensbijtelling is ook de compensatie ouderentoeslag aangepast. De afgeschafte fiscale ouderentoeslag (voorheen artikel 5.6 van de Wet inkomstenbelasting 2001) werkt via zowel het verzamelinkomen als de vermogensinkomensbijtelling door in het bijdrageplichtig inkomen. Zoals gezegd is ook bij het vormgeven van de compensatie ouderentoeslag rekening gehouden met doorwerking via deze twee componenten. De artikelen 3.3.2.3 en 3.3.2.4a van het Blz, 3.9a, 3:13 en 3:14a van het Uitvoeringsbesluit over de compensatie 'ouderentoeslag' zijn daarom gewijzigd om het meewegen van het vermogen voor de compensatie ouderentoeslag gelijk te trekken met de vermogensinkomensbijtelling. Op die manier vindt er geen overcompensatie plaats omdat een hoger percentage van het vermogen meeweegt voor de ouderentoeslag. Zie verder hoofdstuk 3 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikelen I, onderdeel C, en II, onderdeel H

In deze onderdelen wordt de overgangstermijn van de lage eigen bijdrage verkort met twee maanden, zodat nieuwe verzekerden of cliënten die naar een instelling of accommodatie van een instelling voor beschermd wonen verhuizen de hoge eigen bijdragen na vier maanden in plaats van na zes maanden gaan betalen. Zie verder hoofdstuk 4 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel II, onderdeel B

De inkomensgegevens van de Belastingdienst - het verzamelinkomen van een ongehuwde

¹⁴ Kamerstukken II PM.

cliënt of de gehuwde cliënten tezamen op grond van artikel 21, onderdeel e, onder 1°, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen - vanwege het vaste tarief per bijdrageperiode enkel nog gebruikt te worden voor het berekenen van de bijdrage voor opvang en beschermd wonen en voor het geval de gemeente bij verordening een bijdrageplichtig inkomen heeft vastgesteld als grens waaronder een korting wordt gegeven op de bijdrage of geen bijdrage verschuldigd is. In dit laatste geval is ook nog een zogenaamde peiljaarverlegging aan te vragen waarvoor de inkomensgegevens worden gebruikt uit het lopende kalenderjaar in plaats van het peiljaar (aan te vragen indien redelijkerwijs te verwachten is dat het bijdrageplichtig inkomen in het lopende jaar ten minste € 2.593 lager zal zijn dan het inkomen voor het peiljaar). Het peiljaar is het tweede kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin aan een persoon de maatschappelijke ondersteuning waarop de bijdrage betrekking heeft is verleend.

Daarnaast voert het CAK nog een kostprijscontrole uit per bijdrageperiode. Als bijvoorbeeld een cliënt minder dan €17,50 aan ondersteuning afneemt (bij €10) zal de lagere kostprijs in rekening worden gebracht. Dit volgt uit artikel 2.1.4 van de Wmo 2015. Het percentage van het inkomen dat meetelt voor de berekening van het bijdrageplichtig inkomen is in lijn met de aanpassingen bij de 'lage eigen bijdrage' voor de Wlz-zorg en beschermd wonen verlaagd van 12,5% naar 10%. Voor de maatwerkvoorzieningen of pgb's die binnen het abonnementstarief vallen gelden verder geen inkomensgrenzen meer of percentages waarmee de bijdrage worden berekend. De maximale bijdrage per bijdrageperiode is altijd €17,50 of lager.

Artikel II, onderdeel E

In dit onderdeel wordt artikel 3.8 gewijzigd. In het eerste lid wordt geregeld dat een maximale bijdrage per bijdrageperiode moet worden betaald van €17,50 per bijdrageperiode met dien verstande dat gehuwden die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet hebben bereikt geen bijdrage zijn verschuldigd.

Het tweede lid regelt dat een inkomensafhankelijke korting kan worden vastgesteld door gemeenten per categorie van personen, namelijk de ongehuwde cliënt die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, de ongehuwde cliënt die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt en de gehuwde cliënt waarvan tenminste één de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en de gehuwde cliënt waarvan geen van de echtelieden (of althans degenen die een gezamenlijke huishouding voeren) nog de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt. Hierbij wordt uitgegaan van het bijdrageplichtig inkomen zoals dat wordt berekend door het CAK op grond van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. Het bijdrageplichtig inkomen van de persoon aan wie een maatwerkvoorziening of persoonsgebonden budget is of wordt verstrekt, is het na afloop van dat peiljaar, over dat peiljaar laatst bepaalde verzamelinkomen (zie artikel 21, onderdeel e, onder 1°, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen; box 1, 2 en 3). Als over een kalenderjaar geen aanslag of navorderingsaanslag inkomstenbelasting is of wordt vastgesteld, wordt onder "inkomen" verstaan het na afloop van dat peiljaar over dat peiljaar laatst bepaalde belastbare loon van betrokkene (zie artikel 21, onderdeel e, onder 2°, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen). Hierbij wordt tevens een percentage van het vermogen bijgeteld op grond van artikel 3.2 en 3.9 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 (de zogenaamde vermogensinkomensbijstelling).

Daarnaast kan de gemeente bij verordening ook de bijdrage verlagen voor alle genoemde categorieën van personen door de minimale maximale periodebijdrage van € 17,50 te verlagen en voor de woningaanpassingen het marginaal tarief te verlagen (het percentage van 10%) of de inkomensbedragen te verhogen, Dat laatste betekent dat het marginaal tarief pas bij een hoger inkomen moet worden betaald en dat de bijdrage daalt voor de lagere inkomens.

Ten slotte is in het vierde lid geregeld dat gehuwden die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet hebben bereikt geen bijdrage zijn verschuldigd. Zie hiervoor § 2 van het algemene deel van deze toelichting..

Zie verder hoofdstuk 2 van het algemene deel van deze toelichting.

Artikel II, onderdeel F

Door de introductie van het abonnementstarief worden peiljaarverleggingen beperkt tot de situatie waarin de gemeente een bijdrageplicht inkomen heeft vastgesteld waaronder het tarief naar beneden wordt bijgesteld.

Het bijdrageplichtig inkomen wordt door het CAK overeenkomstig artikel 3.2 en 3.9 van het Uitvoeringsbesluit berekend over het peiljaar (tweede kalenderjaar voor het lopende kalenderjaar). Als een cliënt echter in een lopende kalenderjaar minder inkomen heeft en daarmee de bijdrage te hoog wordt kan een peiljaarverlegging naar het lopende kalenderjaar worden aangevraagd bij het CAK. Dit kan de cliënt doen indien te verwachten is dat zijn bijdrageplichtig inkomen in het kalenderjaar minstens € 2.593 lager is dan tijdens het reguliere peiljaar. Het CAK maakt bij het bepalen van de bijdrage dan niet gebruik van het inkomen en vermogen in het jaar t-2, maar gaat uit van het te verwachten inkomen en vermogen in het lopende kalenderjaar. De peiljaarverlegging is nog steeds relevant in geval iemand dan een lagere bijdrage zou betalen en onder de bij verordening vastgelegde korting van de gemeente zou vallen.

.

Artikel III

Het Besluit van 6 december 2017, houdende wijziging van het Besluit langdurige zorg en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 voor een tijdsige facturering van de bijdrage in de kosten van zorg of maatschappelijke ondersteuning, een verruiming van de gemeentelijke beleidsruimte bij het opleggen van de bijdrage voor een cliënt, het delegeren van regels over zorgovereenkomsten, een grondslag voor het stellen van regels over het berekenen van de urennorm voor de verlaagde eigen bijdrage voor een modulair pakket thuis en enkele redactionele verduidelijkingen (Stb 2017, 481) regelt in de gewijzigde artikelen I en II dat er aan het CAK geen uiterlijke termijn meer wordt gegeven voor het vaststellen van de bijdrage; zij dienen dit onmiddellijk te doen.

Met het artikel in onderhavig besluit wordt daarbij geregeld dat een bijdrage ten hoogste verschuldigd kan zijn over de 12 maanden of 13 bijdrageperioden, die voorafgaan aan de periode of maand waarin het vaststellings- en inningsbesluit is verzonden. De in het besluit genoemde periode van 36 maanden wordt verkort tot 12 maanden voor beschermd wonen en Wlz-zorg en de genoemde 39 bijdrageperioden worden verkort tot 13 bijdrageperioden voor maatwerkvoorzieningen en Wmo-pgb's.

Als om wat voor reden dan ook het zorgkantoor of het college bij aanvang zorg geen startbericht aan het CAK stuurt en het CAK dit startbericht pas veel later ontvangt, dan krijgt een verzekerde of cliënt met deze maatregel een stapelfactuur over maximaal 12 maanden of 13 bijdrageperioden van het CAK (in plaats van resp. 36 maanden of 39 bijdrageperioden).

Artikel IV

De artikelen I, onderdelen C, en II, onderdeel H, regelen dat verzekerden of cliënten die naar een Wlz-instelling of een accommodatie van een instelling voor beschermd wonen verhuizen met ingang van 2019 de hoge eigen bijdragen voortaan na vier in plaats van na zes maanden gaan betalen. Met het eerste lid van artikel IV is geregeld dat deze

maatregel geen effect heeft op mensen die de periode van zes maanden op het moment van inwerkingtreding al gestart zijn, maar alleen op mensen die vanaf 1 januari 2019 in een instelling of accommodatie van een instelling komen te wonen (waarbij de kosten voor verblijf zijn inbegrepen). Voor de groep die op 31 december 2018 reeds verblijft blijft daardoor een termijn van zes maanden gelden.

Artikel V

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2019, met uitzondering van die delen die zien op de extramurale bijdragesystematiek binnen de Wmo 2015 voor de bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en pgb's niet zijnde beschermd wonen en opvang. Deze bijdrage wordt niet betaald over kalendermaanden maar over bijdragenperioden van vier (of vijf) weken in de zin van artikel 3.8, derde lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015. De inwerkingtredingsdatum voor die delen is 31 december 2018, omdat dat de ingangsdatum is van de eerste bijdrageperiode van de reeks van 13 bijdrageperioden van het jaar 2019.¹⁵ Deze datum wijkt af van de vaste verandermomenten. Dit houdt verband met de andere jaarindeling die het CAK in de uitvoering al geruime hanteert en voor de doelgroep kenbaar is. Voor de cliënten wordt door het CAK de maximale bijdrageperiode over de reeks van 13 bijdrageperioden berekend (zie art. 3.10a van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015). De inwerkingtredingsbepaling sluit hierop aan.

Daarnaast treedt artikel III in werking als het Besluit van 6 december 2017, houdende wijziging van het Besluit langdurige zorg en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 voor een tijdige facturering van de bijdrage in de kosten van zorg of maatschappelijke ondersteuning, een verruiming van de gemeentelijke beleidsruimte bij het opleggen van de bijdrage voor een cliënt, het delegeren van regels over zorgovereenkomsten, een grondslag voor het stellen van regels over het berekenen van de urennorm voor de verlaagde eigen bijdrage voor een modulair pakket thuis en enkele redactionele verduidelijkingen (Stb 2017, 481) in werking treedt. Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Om deze reden is voor eenzelfde inwerkingtredingsbepaling gekozen. Beide inwerkingtredingsbesluiten kunnen worden gecombineerd. Ten slotte zullen ook hier de leden die betrekking hebben op de kalendermaanden op een ander tijdstip in werking kunnen treden als die betrekking hebben op de bijdrageperioden.

de Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport,

Let op: vul A.U.B. de naam van de ondertekenaar NIET handmatig in. Dit tekstvak mag ALLEEN worden verwijderd op het moment dat het stuk in 'Printen en Verzenden' zit en de ondertekening volledig is. De naam van de ondertekenaar wordt automatisch door Marjolein ingevuld, vlak voordat het stuk ter ondertekening wordt aangeboden.

¹⁵ <https://www.hetcak.nl/zakelijk/zelf-regelen/periodekalender>